

dogadjaj u centru

Tindersticks u *Pozorištu mladih*

BESKRAJNI OPTIMIZAM U SVAKOJ PORI ŽIVOTA

Ako bi se kao kriterijum za izbor koncerta koji bi bio događaj godine uzimala posećenost izražena bar četvorocifrenom brojkom ili pak opštenarodno veselje izazvano istim, onda nastup grupe **Tindersticks** svakako ne bi imao šanse da ponese ovako laskavu titulu. Ali ako za merilo uzmemo to što je ovaj bend zaista vredan pažnje, što je, nakon devet godina pauze, drugi put došao u našu zemlju i održao koncert samo u novosadskom Pozorištu mladih, koje je bilo prepuno muzičkih sladokusaca ne samo iz našeg grada, već i iz okoline, ali i dosta njih iz Beograda, koncert kojim su još jednom pokazali zašto važe za jedan od najznačajnijih indie rock bendova na planeti (a verovatno i šire) – onda je jasno zašto ovaj događaj zaslužuje posebnu pažnju. Bio je to koncert koji ćemo dugo pamtiti kao delić jedne divne majske večeri zato što nam nam je, odvojivši nas na dva sata od svakodnevene realnosti, ulio beskrajni optimizam u svaku poru života.

Velika sala Pozorišta mladih bila je prepuna, što znači da su bila popunjena i ona "pomoćna" mesta za sedenje na - podu ili stepenicama. Kako to i dolikuje pozorištu, koncert je počeo sa svega desetak minuta zakašnjenja kada je na binu izašao francuski muzičar **Thomas Belhom**, koji je ovom prilikom promovisao svoj novi album *Rocephine*. Ovaj „čovek predgrupa“ jeste one man show ali zatvorenih očiju to ne bi smo znali – u pitanju je multiinstrumentalista u pravom smislu te reči – počevši od akustične gitare koju sempluje da bi mogao da se posveti drugim instrumentima, preko bubnjeva, perkusija i klavijatura do naravno vokala (ako ljudski glas smatramo, kako kažu, najsavršenijim instrumentom). Sjajan zvuk instrumenata, začinjjen njegovim pevanjem na mekom francuskom jeziku (idealnom za ovakvu vrstu muzike) razlivao se salom poput beskrajne melodično-ritmične mantr, priredivši divan polučasovni uvod u ono što smo čekali...

Nakon toga, na binu su izlašli **Tindersticks**, praćeni aplauzom i počeli sasvim lagano, (neočekivano) pesmom koja nije sa novog albuma – *Blood*. Nadrealnoj atmosferi njihove muzike, u savršenoj usklađenosti instrumenata predvođenoj Stejplsovom teškim, dubokim vokalom, koji verno prati i naglašava potpuno drugačiji prateći vokal basiste, osim odličnog ozvučenja doprinosilo je i diskretno svetlo u nijansama od blago ružičaste, preko plave i žute do crvene, naravno sve to uz vrhunske instrumente i jednako vrhunsku izvedbu, kao i prefinjeno, odmereno korišćenje efekata. Tek dvadesetak minuta kasnije, krenuli su sa novim albumom „*The Something Rain*“ – i tada je konačno počeo perfektni uvod prve kompozicije. Naravno u pitanju je *Chocolate*, koja nas je kroz repetitivni zvuk akustične gitare, praćene naglašavanjem električne gitare na chorusu i recitativno izlaganje, povela u nepoznate dimenzije kroz tunele crvenih spot reflektora, razvijajući dinamiku da bi zatim eksplodirala uz saksofon i na kraju, naravno, gromki aplauz. Usledio je definitivno najveći hit sa novog

albuma - **Show Me Everything**, koja je, zahvaljujući specifičnom gitarskom rifu, svojevrsan omaž grupi *Hot Chocolate*, tačnije njihovoj čuvenoj pesmi *Emma*.

Nastavivši dalje sa ređanjem pesama sa novog i starih albuma, kao što su **This Fire of Autumn, A Night So Still, I Know That Loving** i **Slippin' Shoes, Tindersticks** su nam definitivno pružili najrealniji dokaz da bend ne mora da skače po bini i koristi duplu bas bubanj pedalu i većito uključenu distorziju da bi proizveo toliku količinu energije da čulima i mozgu preti opasnost da eksplodiraju, ili pak da po svaku cenu brblja koješta tokom koncerta da bi ostvario komunikaciju sa publikom – jer muzika je univerzalni medij za komunikaciju.

Zatim Stejpls uzima akustičnu gitaru i najavljuje da će sada svirati poslednju pesmu za večeras (mi se nadamo da je to samo šala) i kreće divna **Come Inside** - kroz salu se prelivaju zvuci klavijatura i gitarskog chorusa, povremeno prosijavaju zvuci kristala, završno sa sjajnim solom na saksofonu. To nije bila poslednja pesma večeri, ali bend je, praćen ovacijama, napustio binu, da bi se, prizvani aplauzom, vratili i na bis odsvirali **4.48 Psychosis, Tiny Tears** i **Cherry Blossoms**.

Tindersticks ponovo napuštaju stejdž, cela sala je sada na nogama - tapšanjem, skandiranjem i na kraju lupanjem nogama po podu priziva bend da se vrati, što su i učinili, da bi Stejpls kratko rekao: *Putovali smo 25 sati da bi stigli ovde, a vi ste učinili da je to vredelo, hvala vam*. Pesma **Medicine** ubrzala je spori tempo prethodnog bisa, da bi se od nas definitivno oprostili sa **Goodbye Joe**, poslednjom na novom albumu i poslednjom za to veče.

Danijela Jakobi